

תת"ע 5954/06/20 - מחמוד אגבריה נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 5954-06-20 מדינת ישראל נ' אגבריה
תיק חיצוני: 10154973472

מספר בקשה: 2

בפני
מבקש
נגד
משיבה

מחמוד אגבריה ע"י ב"כ עו"ד ג'בר ג'ברין

מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה ע"י ב"כ עו"ד נופר כץ חביב

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 15.3.21, ונדון לקנס.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובה.

היה מקום לדחות את הבקשה על הסף מן הטעם שהוגשה באיחור ניכר. המועד להגשת הבקשה הינו בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי 30 ימים מיום קבלת גזר הדין; ובענייננו, בתיק בית המשפט קיים אישור מסירה על פיו פסק הדין בהיעדר הומצא למבקש (למי שגר עמו) ביום 28.3.21; כך שהבקשה לביטול פסק דין הוגשה כ-8 חודשים ממועד הידיעה אודות פסק הדין, - איחור שלא הוסבר ושיש בו כדי לבסס דחייתה של הבקשה.

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה גם לגופה.

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון, אני סבורה כי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שעל פי אישור מסירה המצוי בתיק בית המשפט, הזמנה לדיון, הכוללת את שמו של המבקש, ת.ז., כתובתו לרבות ת.ד., וכן סטטוס המסירה ותאריך הדיון בו נשפט המבקש בהיעדרו, נמסרה ביום 7.10.20 למבקש "לידי הנמען הרשום", וחתימת המקבל מופיעה על אישור המסירה; כך שקיימת אינדיקציה ברורה לזימון המבקש לדיון בו נשפט בהיעדרו; ואין בטענת המבקש בעלמא, כי לא קיבל זימון לבית המשפט, כדי להטיל ספק בדבר המסירה, שעה שהטענה לא גובתה בראייה כלשהי; והמבקש לא הציג ראיה או

עמוד 1

אסמכתא כלשהי שיש בה כדי להטיל ספק בדבר המסירה ולסתור את חזקת המסירה. וראו עפ"ת (מחוזי חי') 27308-03-19 **משה מתוק נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 31.03.2019); וראו גם עפ"ת (מחוזי חיפה) 22443-05-21 **רביע נ' מדינת ישראל**, 13.6.21, כב' השופט מאזן, בפסקה 6.

על המבקש לבטל פסק דין בהעדר התייצבות, עליו לפרט בבקשתו את מכלול טענותיו ולתמוך אותן באסמכתאות, ולא להסתפק בכפירה כללית בלבד שלפיה לא זומן; ובענייננו, המבקש לא צירף לבקשה אסמכתאות כלשהן לכפירתו באישור המסירה, ופרט לטענה בעלמא שלא התקבל זימון לדיון, לא נעשה כל בירור מצד המבקש בסניף הדואר אשר באמצעותו נמסר הזימון, כדי להפריך את המצוין באישור המסירה על ידי עובד הדואר, ולסתור את חזקת המסירה.

יתרה מכך, על אף האמור בבקשה, על פי אישור מסירה בתיק בית המשפט, גם זימון למועד קודם נשלח למבקש באותה כתובת, והתקבל על ידי הנמען.

משאלו פני הדברים, לא הוכח כי היתה הצדקה להיעדרו של המבקש מן הדיון שהתקיים בהיעדרו.

כמו כן, משאלו פני הדברים, והנאשם קיבל את ההזמנה לדיון, אין בטענת ב"כ המבקש כי המבקש לא זומן באמצעות בא כוחו, כדי להוות הצדקה לאי התייצבותו לדיון.

אשר לתנאי השני, אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שהשוטר ציין בנסיבות הדוח, כי "הבחנתי דרך חלון הנהג הקידמי שהיה שקוף ונקי ללא וילון כי ידו הימנית של הנהג מונחת לעבר רגליו וראשו עולה ויורד לעבר רגליו ומידי פעם מעלה ראשו לעבר הכביש מספר פעמים והוא א מסתכל על הכביש והאוטובוס סוטה לעבר שול ימני וחוזר לנתיבו ושוב פעם מספר פעמים ראשו יורד ועולה", והשוטר גם ציין "ראות טובה אור יום קשר עין רצוף עד עצירתו לבדו ברכב מ אויר שימשי"; והעובדה שהשוטר מציין שהבחין ביד מונחת לעבר רגליו, ואינו מציין שהבחין בנעשה על רגליו של הנהג מחזקת את אמינותו של השוטר, נוכח הטענה שהאוטובוס גבוה מניידת השוטר.

המבקש קיבל את יומו בבית המשפט והוא לא ניצל אותו מטעמים התלויים בו.

לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, ח' תשרי תשפ"ב, 14 ספטמבר 2021, בהעדר
הצדדים.